

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24458/2024
25.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у поступку за наплату неплаћене судске таксе од таксеног обвезника-извршног дужника АА из ..., чији је пуномоћник Раде Миленковић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији таксеног обвезника-извршног дужника изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 3307/23 од 15.01.2024. године, у седници одржаној 25.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији таксеног обвезника-извршног дужника изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 3307/23 од 15.01.2024. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија таксеног обвезника-извршног дужника изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 3307/23 од 15.01.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Лесковцу Гж 3307/23 од 15.01.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена жалба таксеног обвезника -извршног дужника, па је решење о извршењу Основног суда у Лесковцу П1 474/19 од 17.07.2023. године делимично преиначено, тако што је обустављено извршење ради наплате дуговане судске таксе за првостепену пресуду у износу од 1.900,00 динара, казнену таксу у износу од 950,00 динара и судску опомену у износу од 390,00 динара, таксу за жалбу против пресуде у износу од 390,00 динара, казнену таксу у износу од 950,00 динара и судску опомену у износу од 390,00 динара, све у укупном износу од 6.480,00 динара, одређеног решењем Основног суда у Лесковцу П1 474/19 од 17.07.2023. године, док је у преосталом делу наведено првостепено решење потврђено и одређено да се наставља извршење ради наплате таксе за одлуку другостепеног суда о жалби у износу од 1.900,00 динара, опомену у износу од 390,00 динара, казнену таксу у износу од 950,00 динара, за ревизију против пресуде у износу од 3.800,00 динара, опомену у износу од 390,00 динара, казнену таксу у износу од 1.900,00 динара све у укупном износу од 9.330,00 динара, одређено решењем Основног суда у Лесковцу П1 474/19 од 17.07.2023. године, које извршење ће спровести јавни извршитељ. Ставом другим

изреке, одбијен је као неоснован захтев таксеног обвезника -извршног дужника за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, таксени обвезник-извршни дужник је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Правноснажним решењем, након оцене делимичне основаности истакнутог приговора застарелости у смислу члана 8. Закона о судским таксама, применом члана 80. Закона о извршењу и обезбеђењу делимично је обустављено извршење ради наплате судске таксе, казнене таксе и судске опомене, а у преосталом незастарелом делу потраживања настављено извршење и првостепено решење о извршењу потврђено. Истовремено је оцењен неоснованим захтев извршног дужника-таксеног обвезника за накнаду трошкова другостепеног поступка, без обзира на делимични успех у жалбеном поступку.

Ревизијом извршног дужника-таксеног обвезника се, с позивом на погрешну примену материјалног права, оспорава правилност правноснажног решења о извршењу у делу у ком је одлучено да се наставља извршење ради наплате судских такси, опомене и казнене таксе и делу којим је одбијен његов захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка. По оцени Врховног суда, судске таксе не чине главни захтев и различите су за сваки случај посебно, па не могу бити предмет оцене права на изјављивање ревизије у смислу уједначавања судске праксе. Трошкови судске таксе и одлука о трошковима поступка као споредног потраживања, не представљају правно питање од општег интереса, правно питање које би се разматрало у интересу равноправности грађана, нити је то питање које изискује ново тумачење права или усклађивање судске праксе.

Из наведеног разлога, на основу члана 404. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 420. став 6. ЗПП и члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС”, бр. 106/2015...10/2023, у даљем тексту: ЗИО), Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Поступак за наплату неплаћене судске таксе прописан је одребама чл. 37. - 42. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“ број 28/94... 95/18) којима није предвиђена могућност изјављивања ревизије против решења о принудној наплати судске таксе.

Чланом 40. став 3. Закона о судским таксама прописано је да се поступак за наплату неплаћене таксе спроводи према закону којим се уређује извршење и обезбеђење.

Чланом 27. ЗИО прописано је да против правноснажног решења нису дозвољени ревизија, нити понављање поступка.

Сходно наведеном, ревизија у овом поступку није дозвољена, па је применом члана 40. Закона о судским таксама, чл. 27. и 39. ЗИО и члана 420. у вези са чланом 413. ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија

Бранка Дражић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић